

LIBRIS

WE KNOW
BOOKS

Clara Toma - *Cioburi de inspirație ...
din sertare cu manuscrise, scrisori, jurnale personale*

© 2026 Editura CARTE INSPIRATĂ pentru prezenta ediție

Editor: Clara Toma

Imagine coperta: Clara Toma

DTP: Alex Toma

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

TOMA, CLARA

**Cioburi de inspirație... : ... din sertare cu manuscrise,
scrisori, jurnale personale / Clara Toma. - București :**

Carte inspirată, 2026

ISBN 978-630-6725-13-7

821.135.1

Tipărit în România

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi fotocopierea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețelele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului, reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc în conformitate cu legile în vigoare.

Clara Toma

CIOBURI

de inspirație...

**... din sertare cu manuscrise,
scrisori, jurnale personale**

Carte Inspirată
București, 2026

Motto:

*...când admir un mozaic,
sunt recunoscătoare cioburilor...*

*

Nu orice carte este pentru orice cititor; sunt cărți în care se poate înainta doar dacă cititorul este pregătit și dacă e pregătită și cartea să se deschidă în fața cititorului.

*

Am căutat să trec cu vederea și să bag sub preș una-alta, până când am devenit eu însămi preș...

Un preș care într-un târziu, începe să se scuture de rahaturile băgate sub el și de urmele tălpilor care s-au șters pe el.

Uneori propriile nevoi si modalități de a ne respecta vin în concurență una cu alta. De aceea, există alegeri pe care trebuie (sau nu trebuie) să le facem.

Adeseori, când nu alegem noi, alege celălalt pentru noi sau alege viața

Fără alegeri nu se poate.

*

dacă Dumnezeu ne-a dat liber-arbitru, de ce să ne furăm / blocăm/ conditionăm unul altuia libertatea de a alege ce facem cu corpurile/mințile/sufletele noastre?!

pentru mine, atunci când apare o situație de sănătate, ea e pe primul loc spre rezolvare.

asa am învățat încă din copilarie, când toate celelalte situații problematice sau neproblematicale ale vietii, erau lasate la urmă, după ce situatia de sănătate era rezolvată/echilibrată/adusă în zona de siguranță.

asa consider si acum că e firesc, ca sănătatea să fie prioritară.

*

da, cand scriu prea mult, se pierde adesea informație sau se înțelege greu.

recunosc ca ăsta e deficitul meu în comunicare.

poate că și eu am nevoie să fiu întrebată, o dată într-o zi-viată, de omul care zice că mă iubește: „ești bine?„

Așa, pur și simplu, chiar dacă nu am înghițit cioburi mici sau nu sunt bolnavă.

Așa, pur și simplu, cum fac, natural și reciproc, echilibrat, fără cereri scrise, rugăminți și planificări, doi oameni care se iubesc.

Indiferent că e o iubire în umbră sau în lumină, platonică sau neplatonică, pură sau amestecată cu control, teamă, dependență, efecte ale rănilor, etc.

Dar cât timp până și conectarea printr-un singur cuvânt : „ trăiești?„ este inexistentă în fiecare zi-viată, pentru mine iubirea pe care mi-o declară

celălalt devine o abstracțiune, un concept teoretic, o iluzie, un miraj...

Realitatea relațională cere prezență și adesea effort, asumare , ochi deschiși, urechi deschise, minte deschisă și inimă deschisă și către celălalt/ ceilalți din jur, nu doar către vocile piticilor din capul propriu.

*

oceanul nu are cum să fie prea puțin pentru o corabie fisurată, care nu se poate umple pentru că e fisurată nu pentru că oceanul nu are suficientă apă...

*

Pentru mine, nu e nimic mai extatic decât iubirea...

nu totu' pe lumea asta se explică
prin teoria oglinzilor

*

O legătură e o legătură și indiferent
cum e ea, se poate percepe diferit de
fiecare dintre părțile legate.

Eu cred și mai ales simt că legăturile
(cele autentice și profunde) între ființe se
creează într-un fel... ne-mecanic și deși
au ajuns să se facă pe bani cursuri de
dez-legari, cred că legăturile se dezleagă
când și cum e să se dezlege.

Și oricum, o legătură prin care nu
mai curge o vreme aproape nimic se
subțiază și până la urmă se rupe singură.

*

...sunt experiențe asupra cărora
nu că nu avem control și putere, dar nu
avem nici dreptul divin să intervenim în
ele prin „ mecanisme„

Nu suntem noi, acești călători
pământenii în trupuri muritoare, mai
cu moț decât Viața și decât Dumnezeu
și decât sufletele noastre vechi de când
lumea și pământul.

*

...un vas spart în două bucăți e un
vas spart.

Un vas spart în trei bucăți e un vas
spart.

Un vas spart în milioane de cioburi
e tot un vas spart.